

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2T/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116010565
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Philadelphy
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2017:6116010565.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Philadelphyho a prísediacich A. A. G. a E. C. E., v trestnej veci obžalovaných H. S. C. R., stíhaných pre zločin úverového podvodu podľa
§ 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 02. 11. 2017,
t a k t o

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1/ H. S., nar. XX. XX. XXXX v Banskej Bystrici, trvale bytom R. - L., L. XX, prechodne bytom Š.X. X/ C, L. L.,

2/ A. X., nar. XX. XX. XXXX v Banskej Bystrici, bytom F. X, L. L.,

3/ R. R., nar. XX. XX. XXXX vo Veľkom Krtíši, trvale bytom H. X, L. L.,

uznávajú sa vinnými, že

obžalovaný H. S. dňa 19. 11. 2012 v Banskej Bystrici, Horná 1, v priestoroch Pošty 1 s Poštovou bankou a.s. Bratislava uzavrel návrh zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX, pôžičku na bývanie vo výške 12 050 Eur, kde v tom čase s ním prítomná obžalovaná A. X. v časti C „vlastník nehnuteľnosti“ návrhu zmluvy o úvere uviedla meno H. X., jej rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, číslo mobilného telefónu a adresu trvalého bydliska L. L., P. X, v časti podpis vlastníka nehnuteľnosti vyhotovila podpis H. X., hoci táto uzatváranie návrhu zmluvy o úvere účastníka nebola, obžalovaná R. R., ako osoba oprávnená konať za Poštovú banku umožnila takto získať úver osobám, ktoré nespĺňali podmienky na jeho poskytnutie, nepostupovala v zmysle bankou nastavených procesov pre sprostredkovanie bankových produktov a nevykonala identifikáciu a overenie identifikácie žiadateľa ako aj vlastníka nehnuteľnosti, za ich fyzickej prítomnosti predložením originálu dokladu totožnosti a vyhotovením kópie týchto dokladov, následne poskytnutý úver nebol riadne splácaný, čím vznikla Poštovej banke a.s., Bratislava, Dvořákovo nám. 4, IČO: 31 340 890 škoda v celkovej výške 11 809,-Euro,

teda

obžalovaní H. S., A. X. C. R. R.

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

čím spáchali

obžalovaní H. S., A. X. C. R. R.

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona,

Za to sa odsudzujú:

obžalovaní H. S., A. X. C. R. R.

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 a 8 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zákona súd výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní H. S., A. X. C. R. R. spoločne a nerozdielne spoločnosťou Bencont Collection, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692 povinní nahradiť škodu vo výške 10 078,-eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku sa poškodená spoločnosť Bencont Collection, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692 so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podal obžalobu na obž. H. S. a obž. A. X. za spáchanie zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a obž. R. R. za spáchanie zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorý mali spáchať tým, že

obž. H. S. dňa 19.11.2012 v Banskej Bystrici, Horná 1, v priestoroch Pošty 1 s Poštovou bankou a.s. Bratislava uzavrel návrh zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX, pôžičku na bývanie vo výške 12.050 Eur, kde v tom čase s ním prítomná obž. A. X. v časti C „vlastník nehnuteľnosti“ návrhu zmluvy o úvere uviedla meno H. X., jej rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, číslo mobilného telefónu a adresu trvalého bydliska L. L., P. X, v časti podpis vlastníka nehnuteľnosti vyhotovila podpis H. X., hoci táto uzatvárania návrhu zmluvy o úvere účastná nebola, obž. R. R., ako osoba oprávnená konať za Poštovú banku umožnila takto získať úver osobám, ktoré nespĺňali podmienky na jeho poskytnutie, nepostupovala v zmysle bankou nastavených procesov pre sprostredkovanie bankových produktov a nevykonala identifikáciu a overenie identifikácie žiadateľa ako aj vlastníka nehnuteľnosti, za ich fyzickej prítomnosti predložením originálu dokladu totožnosti a vyhotovením kópie týchto dokladov, následne poskytnutý úver nebol riadne splácaný, čím vznikla Poštovej banke a.s., Bratislava, Dvořákovo nám. 4, IČO: 31 340 890 škoda v celkovej výške 15.488,44 Euro, ktorá pozostáva z istiny vo výške 11.771,89 Euro a nezaplatených úrokov vo výške 3.716,55 Euro.

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom zo dňa 29. 09. 2016 sp. zn. XT XX/XXXX obžalovaných H. S., A. X. C. R. R. oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku, pretože žalovaný skutok nebol trestným činom.

Na odvolanie prokurátora Krajský súd v Banskej Bystrici svojím uznesením zo dňa 09. 02. 2017 sp. zn. 4To 11/2017 rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 29. 09. 2016 sp. zn. 2T 48/2016 v celom

rozsahu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, že mu vytkol, že skutkový stav, ktorý okresný súd zistil správne, dobre nevyhodnotil.

Vzhľadom na skutočnosť, že predseda senátu JUDr. Peter Pulman od 01. 02. 2017 prestal byť sudcom Okresného súdu Banská Bystrica, predmetná vec bola podľa rozvrhu práce platného pre rok 2017 a opatrenia predsedu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 31. 01. 2017 Spr XXX/XX (č.l. 525) náhodným výberom pridelená na rozhodnutie novému predsedovi senátu JUDr. Petrovi Philadelphymu, ktorý u procesných strán zisťoval s poukazom na § 277 ods. 5 Tr. por., či vzhľadom na zmenu v osobe predsedu senátu a prísediacich súhlasia s touto zmenou, resp. či žiadajú zopakovať celé dokazovanie, k čomu obžalovaní uviedli, že na tom netrávajú, na základe čoho potom predseda senátu vykonal dokazovanie len oboznámením podstatného obsahu doteraz vykonaného dokazovania a na základe neho potom dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Obžalovaný H. S. uviedol, že potreboval finančné prostriedky na splatenie dlhov, a preto sa obrátil na A. X., ktorú už predtým poznal, nakoľko táto mala skúsenosti s úvermi. Ona mu povedala, že Poštová banka mala v tom čase nejakú výhodnú akciu. Všetko za neho vybavovala A. X.. Požiadal o úver vo výške 12.300 Eur, pracovníčka Poštovej banky im povedala, že dobre, že to mu vyjde, že ručiteľ nie je potrebný. Malo ísť o spotrebný úver bez ručiteľa a splátky mali byť mesačne v sume cca 40-50 Eur. S tým súhlasil a pracovníčka Poštovej banky (obžalovaná R.) s ním spísala žiadosť o úver, teda vypísala na žiadosť jeho osobné údaje. Okrem občianskeho preukazu predložil ešte výplatné pásky zo svojho zamestnania za posledné dva mesiace. Nakoľko na adrese trvalého bydliska nebýva uviedol ako svoju korešpondenčnú adresu miesto svojho prechodného pobytu, kde má byť v nájme jeho matka a súčasne spomenul, že plánuje odísť pracovať do zahraničia, pričom pracovníčka banky z týchto dôvodov chcela ešte inú adresu, kde by sa mu mohla posilať pošta. A. X. to zariadila tak, že uviedli adresu jej svokry H. X., telefonovala svokre, ktorá s tým súhlasila a jej manžel potom do banky doniesol prefotený občiansky preukaz H.Š. X.. Žiadosť o úver podpísal on a A. X. za H. X.. A. X. sa pritom podpísala nečitateľne, na čo pracovníčka Poštovej banky reagovala tak, že musí vyplniť novú žiadosť a tak im predložila prázdny papier s tým, aby ho obaja podpísali, že ona to potom dodatočne prepíše, pretože ako povedala, teraz nemá čas, musí niekam ísť. Obaja teda podpísali nevyplnenú žiadosť. Potom mu domov prišla zmluva na úver 12.050 Eur a peniaze na účet, ktorý mu bol v tejto súvislosti zriadený. Na rozdiel od toho, čo im povedala pri podávaní žiadosti pracovníčka banky však v tejto zmluve boli určené splátky cca 170 Eur, čo bolo pre neho veľa. Nejaké splátky aj zaplatil, potom mu to však nevychádzalo. Odišiel aj pracovať do ČR, ale tam ho oklamali a nevyplatili a vrátil sa späť.

K samotnej zmluve o uviedol, že pokiaľ sa týka prvej žiadosti, tam nebol vypísaný vlastník nehnuteľnosti ani adresa nehnuteľnosti, tiež malo ísť o spotrebný úver a nie pôžičku na bývanie a samozrejme, že splátky mali byť nižšie do 50 Eur mesačne. Na otázku, že pri takýchto splátkach by predsa ten úver nemohol splatiť uviedol, že si to neprepočítaval.

Obžalovaná A. X. vypovedala v podstate zhodne ako obžalovaný H. S. s tým, že v minulosti pracovala 8 rokov ako finančný poradca a asi to bol dôvod, že ju otec obžalovaného poprosil, či nie je možné pre neho vybaviť nejaký úver. Vedela, že v Poštovej banke mala byť nejaká akcia na spotrebné úvery a tak im odporučila túto banku. Obžalovanú R. nepoznala. Na rozdiel od obž. S. uviedla, že tento si to musel pomýliť, pretože splátka úveru mala byť okolo 100 Eur, a to 2 krát po 50 Eur, pretože sa ten úver mal rozdeliť. Keď obžalovaná R. uviedla, že potrebuje ešte druhú korešpondenčnú adresu spýtala sa telefonicky svojej svokry, či môžu dať jej adresu s čím táto súhlasila a jej manžel potom do banky doniesol jej prefotený občiansky preukaz a doklad o úhrade SIPO na tento byt. Takisto, ako obžalovaný S. uviedla, že najprv bola vyhotovená jedna žiadosť. Na tejto bola ona uvedená ako vlastník nehnuteľnosti, pretože byt H. X. kúpila ona s manželom a brali si na to úver, ale ešte nebol na nich prepísaný, pričom mali v tomto spory so svokrou, lebo tá ho chcela prepísať na ich deti. Nakoľko sa na túto žiadosť podpísala nečitateľne, pracovníčka banky povedala, že musí podpísať nový papier, a to čitateľne, ktorý podpísala prázdny svojím menom s tým, že pracovníčka banky niekam musela ísť a povedala im, že to vypíše dodatočne sama. Prázdny papier podpísal aj H. S..

Následne po čase jej volala svokra, že jej z banky prišli papiere, že má zaplatiť úver a keď zisťovala v banke čo to má znamenať, vtedy zistila, že vlastník nehnuteľnosti sa uvádzal nie kvôli korešpondenčnej adrese H. S., ale mal byť vlastne ručiteľom na splácanie úveru, o čom vôbec neboli poučení a následne

svokra aj za to podala trestné oznámenie, že ona žiadny ručiteľský záväzok neprevzala a banka od vymáhania voči nej ustúpila.

Obžalovaná R. R. využila svoje právo a nevypovedala ani v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom.

Splnomocnená zástupkyňa poškodenej Poštovej banky a.s. A. B. X. uviedla, že pri uzavretí zmluvy o úvere obžalovanému S. nebola prítomná a z písomností, ktoré má k dispozícii vie povedať, že obžalovanému bol na základe jeho žiadosti dňa 20.11.2012 poskytnutý úver č. XXXXXXXXXXXX vo výške 12.050 Eur. Správnym postupom pri podaní žiadosti o poskytnutie úveru vo všeobecnosti je, že klient riadne vyplní predtlačný formulár banky „Zmluva o úvere na bývanie“, kde uvedie osobné údaje, kontaktné údaje, zamestnávateľa, dosiahnuté vzdelanie, rodinný stav. Zodpovedná zamestnankyňa je povinná postupovať v zmysle bankou nastavených procesov pre sprostredkovanie bankových produktov, na základe čoho je povinná vykonať identifikáciu a overenie identifikácie žiadateľa a vlastníka nehnuteľnosti za ich fyzickej prítomnosti a predložení originálu dokladu totožnosti a vykonaním ich fotokópie. Vlastník nehnuteľnosti je na zmluve uvádzaný v prípade, ak žiadateľ, resp. spolužiadateľ nemajú vo svojom vlastníctve nehnuteľnosť. Ak by žiadateľ spĺňal podmienku vlastníctva nehnuteľnosti, nie je potrebné v časti „vlastník nehnuteľnosti“ uvádzať inú osobu. Klientka H. X. je na zmluve uvedená ako vlastník nehnuteľnosti. V zmysle obchodných podmienok sa vlastník nehnuteľnosti považuje aj za spoludlžníka, na základe čoho je osobou solidárne zaviazanou za zaplatenie pohľadávky banky. Ak by pani X., ktorá je na zmluve uvedená ako vlastník nehnuteľnosti nesúhlasila s poskytnutím úveru, banka by zmluvu neschválila. Banka z dôvodu podozrenia na podvod pozastavila vymáhanie voči p. X. až do skončenia trestného konania.

Ďalej uviedla, že obžalovaná R. bola zamestnankyňou dcérskej spoločnosti banky PB partner v riadnom pracovnom pomere a nevedela sa vyjadriť, či z toho titulu, že zabezpečila pre niekoho poskytnutie úveru, mala z toho nejaký konkrétny finančný profit, iba vyslovila predpoklad, že áno.

Prvá strana je vlastne žiadosť klienta o poskytnutie úveru, ktorú vyplní žiadateľ o úver, pričom druhá strana sa vyplní bankou po schválení úveru. Žiadateľ pri podaní žiadosti podpisuje na druhej strane túto žiadosť. Pracovník banky odošle túto žiadosť na schválenie a ak je schválená, o výške schváleného úveru a podmienkach splácania je klient informovaný telefonicky prípadne je táto informácia poskytnutá pracovníkovi banky, ktorý žiadosť prijal a ten má informovať klienta. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť či medzi informáciou klienta a podpisom zmluvy zo strany banky je nejaký čas, k čomu súd dodáva, že z listín, ktoré na hlavnom pojednávaní oboznámil je preukázané, že žiadosť bola spísaná 19.11.2012, dňa 20.12.2012 banka schválila úver vo výške 12.050 Eur a v ten istý deň bola suma 11.809 Eur pripísaná na účet obžalovaného, ktorý 11.000 Eur vybral v hotovosti dňa 21.12.2012 a obžalovaná R. uviedla, že nakoľko bol úver schvaľovaný na ústredí banky v Bratislave, mal byť obžalovaný po jeho schválení kontaktovaný pracovníkmi ústredia.

Na otázku predsedu senátu, že takto zo žiadosti nevyplýva, že by klient vedel o tom o aký úver žiada, teda jeho výšku, podmienky splatenia, výšku mesačnej splátky, RPMN svedkyňa uviedla, že práve preto má byť klient po schválení úveru informovaný telefonicky. V tomto prípade žiadateľ žiadal o úver 12.300 Eur, schválený bol vo výške 12.050 Eur.

Na ďalšie otázky svedkyňa uviedla, že banka solventnosť klienta pred schválením úveru zisťuje dopytom na register bankových informácií a v informačnom systéme sociálnej poisťovne ohľadne výšky jeho príjmu.

Svedkyňa uviedla tiež to, že predmetný úver je nutné považovať za úver bezúčelový, pričom vlastník nehnuteľnosti je spoludlžníkom. Nevedela sa vyjadriť prečo nie je potom podpis vlastníka nehnuteľnosti v časti spoludlžníka. Pokiaľ bola obžalovanému na účet poukázaná suma 11.809 Eur a nie 12.050 Eur predpokladala, že išlo o poplatok za poskytnutie úveru, o ktorý bola suma ponížená. Z čoho vyplývala výška poplatku sa nevedela vyjadriť.

Banka z titulu tejto úverovej zmluvy eviduje splátky z osobného účtu obžalovaného 2 krát po 173 Eur, potom úhradu súm 80,53 Euro, 92,47 Euro, 324,14 Euro a 367,86 Euro. Následne boli vykonané zrážky zo mzdy obžalovaného S. 13 krát po 40 Eur. V zrážkach sa nepokračovalo, pretože pracovný pomer obžalovaného sa skončil.

Banka ku dňu hlavného pojednávania eviduje pohľadávku vo výške 17.642,38 Euro, ktorá pozostáva zo sumy istiny 11.771,89 Euro, ďalej zo sumy 5.281,90 Euro, ktorá pozostáva z nezaplatených úrokov a úrokov z omeškania a 588,59 Euro z titulu nezaplatených poplatkov, pričom svedkyňa sa nevedela vyjadriť na otázku predsedu senátu o aké poplatky má ísť.

Svedkyňa H. X. využila svoje právo a k veci odmietla vypovedať, nakoľko A. X. je jej nevestou.

Svedok L. X. vo svojej výpovedi potvrdil, že ho kontaktovala manželka, aby išiel ku svojej matke a zobral od nej jej občiansky preukaz, prefotil ho a kópiu doniesol do banky, čo aj urobil.

Z listinných dôkazov vyplynulo aj to, že obžalovaný žiadosť o poskytnutie úveru podal 19.11.2012. Dňa 20.11.2012 bol úver pripísaný na jeho účet v sume 11.809 Eur a 21.11.2012 obžalovaný podstatnú časť pripísanej sumy vo výške 11.000 Eur vybral.

Podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona prečinu úverového podvodu sa dopustí ten, kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu.

Podľa § 222 ods. 2 Tr. zákona prečinu úverového podvodu sa dopustí aj ten, kto ako zamestnanec, člen, štatutárny orgán, zástupca alebo iná osoba, oprávnená konať za toho, kto úver poskytuje, umožní získať úver tomu, o kom vie, že nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie.

Podľa § 222 ods. 3 písm. a) Tr. zákona zločinu úverového podvodu sa dopustí ten, kto spácha čin uvedený v ods. 1 alebo 2 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaná R. R., ako osoba oprávnená konať za Poštovú banku, a.s. Bratislava len spísala žiadosť o schválenie úveru v sume 12 300,-eur, podľa výpovede obžalovaného S., so splátkami do 50,-eur, čo tvorilo prvú stranu úverovej zmluvy a druhá strana úverovej zmluvy bola vyplnená Poštovou bankou, a.s. v Bratislave, kde boli doplnené údaje o konečnej podobe schváleného úveru, ktorú však pred tým nevyplnenú žiadateľ o úver podpísal a čistá bola odoslaná spolu s prvou stranou, teda so žiadosťou o úver Poštovej banke a.s. do Bratislavy. Žiadosť bola spísaná 19. 11. 2012 a 20. 12. 2012 banka úver v sume 12 050,- eur schválila a v ten istý deň bola z tejto sumy pripísaná na účet obžalovaného S. čiastka 11 809,-eur, ktorý z nej dňa 21. 12. 2012 vybral hotovosť 11 000,-eur a minul ju pre vlastné potreby. Obžalovaná A. X. v časti C „vlastník nehnuteľnosti“ návrhu zmluvy o úvere uviedla meno H. X., jej rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, číslo mobilného telefónu a adresu trvalého bydliska L. L., P. X, v časti podpis vlastníka nehnuteľnosti vyhotovila podpis H. X., hoci sa táto spisovania návrhu zmluvy o úvere preukázateľne nezúčastnila.

Predpokladom trestnej zodpovednosti obžalovaných za prečin resp. zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1-3 Tr. zákona je platná úverová zmluva. Aby vznikla platná úverová zmluva, musel by byť súlad medzi žiadosťou o poskytnutie úveru a samotným schváleným úverom, čo sa v danom prípade nestalo, pretože obžalovaný S. požiadal o úver v sume 12 300,-eur a následne mu bol schválený úver len v sume 12 050,-eur (reálne mu však na účet prišlo len 11 809,-eur, čo podľa vyjadrenia poškodenej pravdepodobne súviselo s poplatkami za poskytnutie úveru), s mesačnými splátkami po 173,-eur, oproti nim požadovaných splátkach 50,-eur mesačne. V danom prípade teda išlo o zmenu oproti jeho žiadosti a vzhľadom na vykonané zmeny zo strany Poštovej banky a.s. Bratislava, v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka veta druhá, prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by obžalovaný S. k týmto zmenám pristúpil, z čoho možno vyvodzovať, že išlo o neplatnosť úverovej zmluvy, resp. žiadna úverová zmluva nebola medzi účastníkmi platne uzavretá, a preto ak neexistuje zmluvný vzťah, nemôže dôjsť ani k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu. Z uvedeného dôvodu teda neobstojí právna kvalifikácia, tvrdená obžalobou, že konaním obžalovaných boli naplnené znaky skutkovej podstaty úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 - 3 Tr. zákona.

Súd sa potom zaoberal, či konaním obžalovaných neboli naplnené zákonné znaky iného trestného činu, a to prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona.

Prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona prečinu podvodu sa dopustí aj ten, kto spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa § 124 ods. 1 Tr. zákona škodou sa na účely trestného zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely trestného zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zákona väčšou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej 10 násobok škody malej, čo je suma prevyšujúca čiastku 2 660,-eur a neprevyšujúca škodu značnú čo zodpovedá sume 26 600,-eur.

Podľa § 20 Tr. zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich akokeby trestný čin spáchal sám.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaná A. X. pomohla spoluobžalovanému H. S., spôsobom popísanom v skutkovej vete tohto rozsudku, získať u Poštovej banky a.s. Bratislava úver vo výške 12 050,-eur (z ktorého mu v skutočnosti prišla na účet len suma 11 809,-eur), čo svojou nedbanlivosťou a porušením schválených procesov pre sprostredkovanie bankových produktov a nevykonanie identifikácie a overenia žiadateľa ako vlastníka nehnuteľnosti, za ich fyzickej prítomnosti umožnila spoluobžalovaná R. R., ako osoba oprávnená konať za Poštovú banku a.s. Je nepochybné, že obžalovaná X., ako záruku založila pre banku nehnuteľnosť pre obžalovaného S., ktorej ona sama nebola majiteľkou, ale majiteľkou bola jej svokra, svedkyňa H. X., ktorá však o tom vôbec nevedela a obžalovaná X. konala tak proti jej vôli a bez jej vedomosti. V tomto smere potom aj konala, s takýmto konaním bol uzročený aj obžalovaný S. a umožnila im takéto konanie aj tretia obžalovaná R.. Nebyť takéhoto protiprávneho konania všetkých troch obžalovaných, banka by nebola schválila úver, o ktorý žiadal obžalovaný S.. Navyiac tento obžalovaný tvrdil, že bol presvedčený o tom, že splátky úveru budú 40-50 eur, pričom v podpísanej zmluve sú uvedené úplne iné splátky, pričom obrana obžalovaného, že si neprečítal malé písmenká na zmluve, nemôže tohto obžalovaného vyvíňovať z protiprávneho konania.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že obžalovaní spoločným konaním ako spolupáchatelia naplnili po objektívnej a subjektívnej stránke zákonné znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona, pretože na škodu Poštovej banky, a.s., ktorú uvedením nepravdivých údajov v návrhu úverovej zmluvy, bez ktorých by úverová zmluva schválená nebola, spôsobili schválenie úveru v sume 12 050,-eur a vyplatenie finančnej hotovosti 11 809,-eur na účet obžalovaného S.. Obžalovaní teda spoločným konaním uviedli Poštovú banku a.s. uvedením nepravdivých údajov v úverovej zmluve do omylu, čím spôsobili na jej majetku väčšiu škodu. Pokiaľ ide o zavinenie, obžalovaní konali v tzv. nepriamom úmysle v zmysle § 15 písm. b) Tr. zákona, pretože vedeli, že svojím konaním môžu spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobia, boli s možným následkom uzročením.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu za takto zistené zavinenie súd vychádzal z ustanovenia § 34 Tr. zákona v tom smere, aby ukladaný trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne, aby trest plnil aj výchovnú funkciu vo vzťahu k ostatným občanom, a týchto odradil od páchania obdobných trestných činov.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd u obžalovaných prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosť ich nápravy.

Obžalovaný H. S. je slobodný, bezdetný, momentálne pracuje v spoločnosti Lokses s.r.o. Tachov v ČR, obžalovaná X. je súkromná podnikateľka, je konateľkou spoločnosti Rudes s.r.o. Banská Bystrica,

je vydatá a má dve deti. Obžalovaná R. je nezamestnaná, slobodná a bezdetná. Z registrov trestov obžalovaných vyplýva, že ani jeden z nich nebol doteraz súdne trestaný, priestupkovo boli postihnutí len obžalovaný S. dňa 28. 02. 2015 a obžalovaná X. dvakrát dňa 18. 11. 2014 a 21. 12. 2015. Obžalovaná R.Á. priestupkovo postihnutá nebola.

Okolnosti, ktoré by obžalovaných zbavovali trestnej zodpovednosti v zmysle § 22 a nasl. Trestného zákona súd nezistil. Za prečin podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona umožňuje Trestný zákon ukladať trest odňatia slobody v rozpätí od 1 do 5 rokov. Všetkým obžalovaným poľahčovalo, že viedli v minulosti riadny život (§ 36 písm. j) Tr. zákona), nepriťažovalo im nič. Vzhľadom na výnimočné a u obžalovaných ojedinelé konanie, súd dospel k záveru, že na ich prevýchovu a nápravu nie je potrebné pôsobiť trestom, ktorý by bol spojený s obmedzením ich osobnej slobody, ale z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie bude postačovať aj trest podmienený, ktorý im súd uložil v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Takýto trest súd považoval u obžalovaných za primeraný a zákonný.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody, poškodená Poštová banka a.s. si v trestnom konaní uplatnila škodu vo výške 17 642,38 eur, ktorá pozostáva z istiny 11 771,89 eur, ďalej zo sumy 5 281,90 eur, ktorá pozostáva z nesplatených úrokov a úrokov z omeškania a zo sumy 588,59 eur z titulu nezaplatených poplatkov, pričom splnomocnenkyňa poškodeného na hlavnom pojednávaní nevedela vysvetliť o aké poplatky má ísť. Z titulu neplatnosti úverovej zmluvy súd obžalovaných zaviazal len na tzv. skutočnú škodu vo výške 10 078,-eur, ktorá pozostávala obžalovaným S. prijatých a doteraz nevrátených finančných prostriedkov. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný S. zo sumy 11 809,-eur doteraz vrátil len sumu 1 731,-eur (2x 173,-eur a 1x 8,53 eur, 1x 92,47 eur, 1x 324,14 eur, 1x 367,86 eur a 13x 40,-eur). Pretože k škode na majetku poškodeného došlo v príčinnej súvislosti s konaním všetkých obžalovaných súd na jej náhradu zaviazal všetkých obžalovaných spoločne a nerozdielne (solidárne). V priebehu konania poškodená Poštová banka a.s. do spisu predložila zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1/2017 zo dňa 09. 02. 2017, z ktorej vyplynulo, že pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania bola postúpená na právneho nástupcu - postupníka na spol. Bencont Collection, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, čím došlo k zmene v osobe poškodenej strany, z ktorého dôvodu potom súd v odsudzujúcom rozsudku zaviazal obžalovaných nahradiť škodu tejto nástupníckej spoločnosti. Pokiaľ ide o nároky prevyšujúce sumu 10 078,-eur, v tejto časti súd nepovažoval nároky poškodenej strany za preukázané a dôvodné, a preto poškodenú stranu v tejto prevyšujúcej časti odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.